

stor Uleilighed at faae deres Skat ansat og beregnet fra forskjelligge Communer. Der kan være tiere her i Landet, der have Eendomme i 30 til 40 eller flere Communer, og det kan blive meget vanskeligt at opgjøre Skatten for deres Vedkommende. Nu anseer jeg det virkelig for at være en Fordeel ved Procentstyremet, at dette undgaaes, men denne væsentlige Fordeel gaaer ganske tabt blot for disse 150 Rds. Skyld, og dette synes jeg ikke er værd. — Den ærede Ordfører har heller ikke kunnet forstaae, hvorledes jeg kunde sige, at det System, som var foreslaaet, var uafhængende for Landets Communalbestyrelser, og at det ikke var egnet til at udvikle deres Selvstændighedsaand. Jeg kommer altsaa til at forklare dette; thi jeg anseer virkelig dette Punkt for at være et særdeles væsentligt. Sagen er nemlig den, at det, hvad jeg tidligere tillod mig at omtale, at man ikke kan nære fuld Tillid til, at Communalbestyrelserne ville ansætte rigtigt, har gjort sig gjældende paa mange Maader i Fleertallets Forslag, ogsaa blandt Andet ved at foreslaae indrettet et nyt System af Regjeringscommissairer og Skattecommissairer. Derfor de Herrer nu ville tage for sig de Paragrapher, som omhandle hele dette Maskineri, ville De see, hvorledes man har tænkt sig, at der efter dette System skulde gaaes frem. Communalbestyrelsen sætter Folk til en vis Indtægt, og derpaa sendes den Riste, der er affattet derover, til Regjeringscommissairen. Naar nu denne finder, at Communalbestyrelsen ikke har sat en Mand rigtigt, saa gjør han den opmærksom derpaa, men bliver den endnu ved sin Ansættelse, saa skriver han en anden Ansættelse ved Siden af, og denne anden Ansættelse bliver staaende, dersom ikke den Skattepligtige klager. Altsaa see de Herrer, at Følgen deraf er den, at Regjeringscommissairen omstyrter Skattecommissairens Ansættelse. Den Ansættelse, som den communale Bestyrelse eller Sogneforstanderskabet har gjort, omstyrtes uden Videre af Regjeringscommissairen, saaledes, at dersom han f. Exempel har sat Vedkommende lavere end Skattecommissairen, saa er der aldeles ingen Appel, og har han sat ham høiere, kan Skattecommissairen heller ikke appellere denne Sag til Noget; kun den Skatte-

hørende selv kan appellere, og det kommer altsaa an paa, hvorvidt den Skattehørende er i Besiddelse af saadanne Oplysninger, har ført saadanne Bøger eller paa anden Maade er istand til at godtgjøre for Overfattecommissairen, at det er Sogneforstanderskabet, der har Ret, og ikke Regjeringscommissairen. Men, selv om han kan det, er det endda et Spørgsmaal, om han kan faae Ret for Overfattecommissairen; thi de Herrer ville erindre, at der er en Paragraph om Overfattecommissairen, som siger: „Overfattecommissairens Afgjørelse af de for den indankede Spørgsmaal er endelig. For saavidt Skatteansættelsen ikke berøer paa factiske Oplysninger, der lade sig efterregne, eller paa Lovens rette Forstaaelse, men paa et umiddelbart Skjøn af Skattecommissairen eller Regjeringscommissairen, da har det sit Forblivende ved dette Skjøn“. Altsaa ville de Herrer see, at Overfattecommissairen kommer i en slem Forlegenhed ved forskjelligge Leiligheder, hvor der kan foreligge to umiddelbare Skjøn. Hvilket af disse den skal følge, staaer der Intet om, og der kan maastee ved en saadan Leilighed endog slet ikke staffles Skattehørens Ret. De Herrer ville altsaa see, at dette er et Maskineri, som for det Første i og for sig vistnok er af meget tvivlsom Hensigtsmæssighed, men som dernæst ogsaa har den store Ulempe ved sig, at det her lægges i en enkelt Regjeringsbestillingsmands Haand at omstøbe de Bestemmelser og Rigninger, som ere affattede af Skattecommissairen med megen Omhu, og maastee med langt mere Sagkundskab, end Regjeringscommissairen er i Besiddelse af. Dette kalder jeg uafhængende for vedkommende Sogneforstanderskab eller Kjøbstadcommunalbestyrelse, og jeg troer ikke, at det kan siges at være egnet til at fremme den communale Selvstændighedsaand; thi hvorved fremmes den communale Selvstændighedsaand? Derved, at de Bestemmelser, som en Commune har taget i Overeensstemmelse med Sandhed og Ret og med Lovgivningen, faae Lov til at blive staaende og ikke kunne omstøbes af en enkelt Bestillingsmand. — Jeg har tilladt mig i mit Mindretalsvotum at optiide en Beregning over, hvad dette System vilde koste, men jeg har selvfølgelig ikke kunnet gaae ind paa, i hvilken Grad